

КНИЖКА ТРЕТА

1931—1932

ГОДИНА XXVII

ВРАБЧОВО ПИСМО

Писмо пише сиво врабче
На буково сухо листче.
По вѣтъра ще го прати
Въ пусти земи непознати,
Чакъ въ Африка до скореца,
До скореца до свиреца.
То стоплено отъ надежда,
Писмо пише и нарежда
— Ти замина, хей скорецо,
Насъ остави, голѣмецо!
Но тукъ зима страшна хвана
И нечуванъ гладъ настана.
Нѣма зърно, ни мушица,
Ни мравчица, ни трошица.
Я прати ми ти отъ тамо
Едно зрънце просо само.
Па катъ дойдешъ ти тждява,
Знай, че нѣма да забравя —
Ако е душица жива,
Ще ти върна цѣла нива.

Елинъ Пелинъ

